

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoE/35/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814203844
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8814203844.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného: Advocate, s.r.o., so sídlom Pribinova č.25, Bratislava, IČO: 36865141, proti povinnému: U. M., XX.X.XXXX, XXX XX Č. Č.. XXX, o vymoženie 116,- Eur s prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou pod č.k. 9 Er/406/2014-24 zo dňa 18. novembra 2015, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pod sp.zn. G. XXXXX/XX zo dňa 14.3.2014 podľa § 44 ods.2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení v spojení s § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, týkajúcej sa rozhodcovskej zmluvy v spotrebiteľskom vzťahu oprávneného a povinného.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie oprávnený elektronickým podaním zo dňa 7. decembra 2015. Žiadal zrušenie napadnutého uznesenia a vrátenie veci na ďalšie konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci exekučným súdom podľa § 205 ods.2 písm. f/ O.s.p., prekročenie rámca svojej preskúmvacej právomoci. Na zistený skutkový stav bol aplikovaný nesprávny právny predpis. Namietal preskúmvanie rozhodcovského konania vzhľadom na zákonom stanovenú podmienku na zastavenie exekúcie, ak rozhodcovský rozsudok a nie rozhodcovské konania zaväzuje k niečomu nedovolenému. Postupom a výkladom podľa § 45 zákona o rozhodcovskom konaní (zákon č. 244/2002 Z.z.) dochádza k nahradzovaniu konania o žalobách o zrušenie rozhodcovského rozsudku exekučným konaním, čo je v rozpore s obsahom a účelom zákona o rozhodcovskom konaní. Bola dohodnutá rozhodcovská doložka podľa § 3 a nasl. zákona o rozhodcovskom konaní formou samostatného úkonu. Exekučný titul bol vydaný oprávneným orgánom v konaní vedenom podľa osobitného zákona o rozhodcovskom konaní. Poukázal na rozvázovacu podmienku, ktorú si zmluvné strany dohodli v prípade, ak niektorá podá návrh na začatie konania na všeobecný súd, čím povinnému nebola odňatá možnosť obrátiť sa v prípade akýchkoľvek sporných otázok spojených so zmluvou o úvere na všeobecný súd.

Zákonná sudkyňa, ktorej bola vec pridelená na rozhodnutie, podanému odvolaniu nevyhovela a v súlade s § 374 ods. 4 O.s.p. postúpila vec na ďalšie konanie odvolaciemu súdu.

Odvolací súd preskúmal vec v zmysle § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého je správne. Súd prvého stupňa správne aplikoval ustanovenia spotrebiteľského práva. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a k tomu dodáva:

Oprávnený inicioval exekúciu proti povinnému titulom rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom pod sp. zn. K. XXXXX/XX zo dňa 24.7.2013. Rozhodcovský súd vyvodzoval svoje oprávnenie prejednávateľ a rozhodnúť spor účastníkov z rozhodcovskej zmluvy, ktorú mal uzavrieť oprávnený ako veriteľ s povinným ako dlžníkom dňa 27.5.2011. Rozhodcovská zmluva bola podpísaná v súvislosti s uzavretím úverovej zmluvy rovnako zo dňa 27.5.2011, kde oprávnený ako veriteľ poskytol povinnému ako dlžníkovi úver 200,- Eur s poplatkom 184,- Eur. Dlžník pristupoval k podmienkam vopred pripraveným dodávateľom bez toho, aby mohol podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah, prípadne poznať dôsledok svojho konania. Aj keď rozhodcovská zmluva v čl. II bode 1 uvádza, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere, budú rozhodované pred: a) Stálym rozhodcovským súdom, b) všeobecným súdom SR, v čl. III nerieši otázku rozdielu medzi rozhodcovským konaním a konaním pred všeobecným súdom. Navyše sa dojednáva príslušnosť rozhodcovského súdu so sídlom v C., ktoré je totožné so sídlom dodávateľa služieb, čo samo o sebe predstavuje podľa európskej spotrebiteľskej judikatúry nekalú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Rozhodcovská zmluva spotrebiteľa nezaväzuje, pričom dojednanie rozhodcovského súdu znamená nekalú rozhodcovskú doložku v neprospech spotrebiteľa. Neprijateľné miesto rozhodcovského konania a sídlo rozhodcu v C. nevytvára účinnú ochranu práv spotrebiteľa a bráni dlžníkovi uplatniť svoje práva proti veriteľovi v súdnom konaní. Odvolací súd rovnako ako prvostupňový súd konštatuje, že rozhodcovská zmluva v danej veci je neprijateľná a spotrebiteľovi bola vnútená. Núti ho podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu pred rozhodcovským súdom v sídle dodávateľa služieb, na rozdiel od sídla všeobecného súdu podľa bydliska spotrebiteľa. Formulárová dohoda o voľbe rozhodcovského súdu a rozhodcovského konania nedostatočne objasňuje vôľu povinného súhlasiť s rozhodovaním sporu pred rozhodcom, kde navyše nie je dostatočne povinnému objasnený rozdiel medzi konaním na rozhodcovskom súde alebo pred všeobecným súdom.

Ak nedošlo k platnému dojednaniu rozhodcovskej zmluvy, potom vo veci rozhodoval rozhodca bez právomoci. Oprávnený nemá titul na vedenie exekúcie vydaný rozhodcom s platnou rozhodcovskou zmluvou. Rozhodnutie okresného súdu je správne, pokiaľ žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe takého exekučného titulu zamietol. Odvolací súd je toho názoru, že dohoda o rozhodcovskej doložke v spotrebiteľskej zmluve je prípustná za predpokladu, že podmienky, za akých sa rozhodcovské konanie uskutoční, budú účastníkom konania garantovať rovnaké zaobchádzanie, čo vo vzťahu spotrebiteľ - podnikateľ znamená zvýšenú ochranu slabšej strany, t.j. spotrebiteľa a že dohodnuté procesné pravidlá budú garantovať spravodlivé konanie, vrátane možnosti preskúmania rozhodcovského rozsudku inými rozhodcami, ako to v konečnom dôsledku umožňuje aj platný zákon o rozhodcovskom konaní.

Pre úplnosť odvolací súd konštatuje, že ak exekučný súd preskúmaval a vychádza aj z iných listín, či dôkazov, než z tých, na ktoré výslovne odkazuje Exekučný poriadok a následne posúdi exekučný titul v neprospech oprávneného, je povinný dať možnosť oprávnenému vyjadriť sa k podkladom svojho odlišného právneho posúdenia v kontexte práva oprávneného podľa § 48 ods.2 Ústavy SR. Pre ústavnú konformnosť konania ako celku postačuje i to, že oprávnenému táto možnosť bola reálne poskytnutá v súvislosti s odvolacím konaním.

Odvolací súd so zreteľom na jednoznačne neplatnú rozhodcovskú doložku napokon nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami oprávneného (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04).

Odvolací súd uzatvára, že súd prvého stupňa nerozhodol nad rámec zverenej právomoci. Svojím postupom neodňal oprávnenému možnosť konať pred súdom. Súdom dostatočne zistil skutkový stav a vychádzal aj zo správneho právneho posúdenia. Odvolací súd preto v zmysle vyššie uvedeného rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. (§ 219 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.